

ПРОЩАЙ, «МОЛОДИЙ СІЧОВИКУ»...

Торік Василь Кваша, уродженець села Чекно, випускник Новино-Добрятинської середньої школи, передав на збереження Млинівського краєзнавчого музею власні малюнки і портрети національно-визвольної тематики з історії Волинського краю. До свого художнього доробку талановитий земляк долучив і 4 книги копій рукописів оповідань про події національно-визвольного руху на теренах колишніх Острозецького і Млинівського районів:

1. «Лихо над Малином» - спогади про трагедію села Малин 1943 року.
2. «Голос крові» (у двох книгах) – повість про учасників визвольних змагань із населених пунктів Млинівщини та Острозеччини 1943-1945 років.
3. «Двоє» - повість про останніх повстанців («Чорного» і «Малого») на терені півдня Острозеччини 1951-1955 років.

Власне, Василь Кваша у п'ятдесятих роках минулого століття був одним із організаторів «Молодої Січі», яка пропагувала ідеї незалежності України від імперського поневолення, продовжуючи таким чином справу повстанців і підпільників, котрі у 40-50-х роках вели боротьбу із комуністичним режимом. Цей обдарований юнак до 1964 року навчався на заочному відділенні факультету журналістики Київського державного університету ім. Т.Шевченка, однак як «політично неблагоннадійного», його відрахували зі складу студентів. Перебував під наглядом «компетентних органів», бо влучним словом дошкульно обстрілював деяких представників райкому Компартії. Однак це не притлумило у душі патріотичне прагнення реалізувати свої творчі прагнення. Всевишній обдарував його неабияким художнім хистом, тож Василь Кваша упродовж багатьох літ малював ікони у храмах, співав у церковному і сільському хорах, писав вірші і оповідання.

А ще малював пейзажі, портрети видатних постатей української історії, героїв-повстанців, виношував творчі плани. Останнім часом Василь Кваша мешкав у Луцьку разом із сім'єю у доньки Людмили, працював, творив, мріяв. Однак незадовго до Нового 2008 року його зболене серце затихло навіки – відійшов у вічність великий Український Патріот, котрий усі ті болі на крутозламах долі вимірював власним серцем...

Василя Квашу поховали на кладовищі у селі Свищів. Уже після смерті батька дочка Людмила Василівна передала його картини відомому краєзнавцю Ростиславу Островецькому, аби той подарував їх у краєзнавчі музеї, школи та людям, котрі шанували талант, патріота і митця. До речі, він намалював портрети усіх гетьманів України, яких знав, державних діячів, полководців. Відтепер 20 тих картин знаходяться у Рівненському обласному краєзнавчому музеї, ще 20 прикрашатимуть шкільні музеї Ярославської одинадцятирічки, а ще близько 20-и передані у фонди Млинівського краєзнавчого музею. Нехай же доробки славного земляка стануть неугасною пам'яттю його славної життєвої дороги...

Віталій ТАРАСЮК.

На фото: портрет Данила Братковського.